

КЛІМАВІЦКАЯ
ІНФА-ПАНАРАМА
№9(85)
10 червеня 2012
Клімавіцкі грамадска-палітычны бюлетэнь

ВЛАСТИ ПРИЗНАЛИ, ЧТО ДОРОГА НУЖДАЕТСЯ В РЕМОНТЕ

Михаил ПЕТРОВ

Жители деревни Павловичи всё-таки смогли добиться ремонта автодороги. После месяца раздумий власти Климовичского района приняли решение произвести частичный ремонт дорожного покрытия.

Информация об этом недавно появилась на сайте zapraudu.info. Автор информационного сообщения Ирина Беганкина напомнила, что сбор подписей граждан под обращением в Климовичский райисполком с требованием решения данной проблемы осуществлялся по инициативе местных активистов кампании «Говори правду». После того, как в апреле коллективное обращение было передано в Климовичский райисполком, сотрудники милиции три дня обходили всех граждан, поставивших подписи под обращением и брали с них объяснения.

После этого возникла пауза. Скорее всего, районные власти не знали, как поступить дальше. Сбор подписей был осуществлён в рамках закона, а опрошенные жители подтвердили, что подписывались добровольно и от подписей не отказываются. У некоторых из них, кстати, милиционеры спрашивали, предлагали ли им деньги за поставленную подпись. Но выявить какие-либо нарушения не удалось. Поэтому в райисполкоме, в конце концов, приняли единственно правильное в данной ситуации решение. В середине мая работники дорожно-строительной организации проложили около ста метров нового асфальтового покрытия на въезде в Павловичи. Также был сделан косметический ремонт остальной части автодороги, засыпаны ямы и выбоины.

— Мы рады, что благодаря нашим усилиям проблема начала решаться и дорогу хоть немного отремонтировали, — прокомментировал последние события координатор кампании «Говори правду» по Климовичскому району Александр Балобин. — Конечно, хотелось бы, чтобы асфальтовое покрытие на дороге было заменено полностью, однако власти ссылаются на отсутствие финансовых средств. В частности, именно эту причину назвал мне 21 мая во время нашей беседы по телефону председатель Климовичского райисполкома Василий Захаренко. Радует, что местные власти стали прислушиваться к нашему мнению и реагировать на обращения граждан.

P.S. Несколько лет назад в Климовичах также добивались ремонта дороги. Это хотела сделать Любовь Георгиевна Петренко, проживающая в городе по улице Герцена. На улице не было асфальта, а дорога была полна грязи, пыли и не засыхающих луж. Любовь Георгиевна закидала просьбами райисполком, писала письма, звонила на прямые линии. Ей говорили и отвечали, что средств на эту улицу нет. Тогда женщина стала писать в Могилёв, даже пробилась на приём к областному начальству. Ей потребовалось больше года, прежде чем её правоту наконец признали. Дорогу заасфальтировали и добился этого всего один человек. Добился за всех и, главное, для всех.

Пора понять, что многое в нашей жизни зависит от нас и от каждого из нас.

РУХУ «ЗА СВАБОДУ» 5 ГАДОЎ

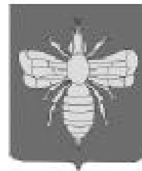
Споўнілася пяць гадоў з моманту стварэння ў Беларусі руху «За Свабоду». Устаноўчы з'езд руху прайшоў 20 мая 2007 года. Лідарам арганізацыі з'яўляецца кандыдат у прэзідэнты на выбарах 2006 года Аляксандр Мілінкевіч. Грамадскую арганізацыю атрымалася зарэгістраваць толькі з чацвёртага разу 17 снежня 2008 г.

Лідар руху Аляксандр Мілінкевіч расказаў пра тое, што ўдалося зрабіць за гэты час:

"Мы ставілі перад сабой мэту аб'яднаць як мага больш людзей, якія не заангажаваныя ў палітычных партыях, для грамадскай, грамадзянскай працы", — заявіў БелаПАН Мілінкевіч. Ён нагадаў, што арганізатары руху пачыналі дзейнасць з праваабарончай працы: «Лічу, нам многае ўдалося зрабіць для абароны людзей, якія выйшлі на плошчу ў 2006 годзе. З гэтай працы паўстала праграма Каліноўскага. Яна і сёння працягвае існаваць». Гэтая праграма дапамогі студэнтам з'яўляецца самай большай сярод падобных праграм Еўрасаюза. «Фактычна ўсе, каго ўлада рэпрэсуе ў ВНУ і пераследуе за палітычную і грамадзянскую пазіцыю, маюць магчымасць пачаць або працягнуць вучобу ў Польшчы».

Па словах Мілінкевіча, рух сваёй асноўнай мэтай ставіць задачу як мага больш «наблізіць Беларусь да Еўропы, садзейнічаць узнікненню ў краіне праеўрапейскіх настрояў». «Для гэтага мы рабілі і робім такія інфармацыйна-адукацыйныя праграмы, як „еўрапейскія клубы". У нас ёсць ва ўсіх абласных гарадах падобныя клубы, на паседжанні якіх прыходзяць у тым ліку шмат студэнтаў, каб падыскутаваць аб новых шляхах развіцця Беларусі, як праходзіла трансфармацыя ў краінах — новых членах ЕС, якія ў іх былі поспехі і няўдачы», — сказаў палітык.

Рух «За Свабоду» імкнецца падтрымліваць і «маленькія лакальныя ініцыятывы». «Мы шукалі людзей, якія маглі б вырашыць канкрэтную сацыяльную праблему ў невялікіх гарадах, дапамагалі людзям у самаарганізацыі. Развіццё і самаарганізацыя грамадзянскай супольнасці, еўрапеізацыя Беларусі з'яўляюцца сёння нашымі галоўнымі напрамкамі дзейнасці», — падкрэсліў Аляксандр Мілінкевіч.

ДЗЕД КУЗЬМЯНКОЎ НА РАДЫЁ СВАБОДА

Цімур НЯЗВАНАЎ

У 2011 годзе вядомы беларускі журналіст Віталь Сямашка з незалежнага Радыё Свабода прыязджаў у Клімавіцкі раён. У выніку з'явіўся цікавы і фактычны рэпартаж "Чарнобыльская балада з Гусаркі". У тую вандроўку спадар Сямашка знайшоў магчымасць зазірнуць да жыхароў вёскі Селішча. Прапануем нашым чытачам вярнуцца да падзей мінулага года.

Матэрыял у "Клімавіцкай Інфа-Панараме" аб нечаканых клопатах вясковага пенсіянера Мікалая Кузьмянкова з Селішчаў (№8 ад 20 траўня) заўважылі чытачы не толькі з аднаго Клімавіцкага раёну. Артыкулам зацікавіліся нават у Магілёве. Адтуль тэлефанавалі і пыталіся, як там зараз справы ў Мікалая Іванавіча? Справы не вельмі добрыя, бо запазычанасць за камунальныя плацяжы нікуды не падзелася. Але ж і раней жыццё не шкадавала адзінокага вяскоўца. Якраз аб гэтым сведчыць мінулагодні рэпартаж Радыё Свабода.

Віталь СЯМАШКА:

"Да Клімавічаў пад'язджаў увечары паўз адселеныя пасля Чарнобылю вёскі — цёмныя, бязлюдныя, з перакошанымі хацінамі ды забітымі аканіцамі.

…Праз стары хваёвы лес падыходзім да ўскраіны Гусаркі, дзе яна плаўна пераходзіць ў калісьці шматлюднае, кінутае жыхарамі Селішча. 73-гадовая Марыя Кірыневіч выйшла з хаты сустракаць аўталаўку. Разгаварыліся.

Кірыневіч: «Радыяцыя мо была, мо і не. Але нават лес быў жоўты. Цяпер засталося нас каля 30 чалавек, мужыкоў няма, краму зачынілі гады тры. Яшчэ дзяржу двух парсюкоў, а так больш ні ў каго няма…Ніхто да нас ня стукае, машыны ўлетку бываюць па ягады, па грыбы. Ільготаў у Гусарцы 5 тысяч плацілі, цяпер няма. Каторыя тады пайшлі ў бальніцу, далі групы па інваліднасці. А цяпер не даюць — а таблеткі дарагія такія!».

Бабулі голасна хваляць «дзеда Міколу», які штодзень самым нямоглым дапамагае па гаспадарцы. Праз які кіламетр зайшлі ў «хібару» 67-гадовага Мікалая Кузьмянкова. Пакой з невысокай столлю, абадранымі сценамі, жалезным ложкам ды раскіданым «шмаццём». А вось і гаспадар — выглядае сапраўды «дзедам», з абветраным, рагавічным тварам — сядзіць пасярод хаты ў валёнках ды шапцы-вушанцы — чысціць бутэлькі.

Карэспандэнт: «У аўталаўцы і бутэлькі можна здаць?».

Кузьмянкоў: «Так. На поўначы ўсё жыццё, прыехаў сюды пасля перабудовы. Наконт пенсіі з Петразаводзку дакументаў няма — там лес „траляваў". З Надыму зараз прыйшла — 786 тысяч беларускіх…».

Карэспандэнт: «А колькі дагэтуль плацілі?».

Кузьмянкоў: «І 300 не выходзіла. Без прадуктаў ня жыў — дапамагаў пенсіянерам. Бульбу капаў, ваду насіў, дровы калоў. І зараз дапамагаю — кормяць і 100 грам хватаець. А зараз пенсія больш, чым у каго…».

Карэспандэнт: «Мо ў хату нешта набудзеце?».

Кузьмянкоў: «Навошта яно ўжо трэба — вунь поўны чамадан. І так усе бягуць да мяне. Тут моладзь ёсць, але іх дубінай трэба самых лупіць, не працуюць, горш за бамжоў, крадуць. 150 кароў было, ніводнай няма…».

ЖЫЛЬЦЫ БУДУЦЬ ВЕДАЦЬ, КУДЫ І НА ШТО ІДЗЕ ІХ КВАРТПЛАТА

У новай рэдакцыі Жыллёвага кодэкса вызначана структура платы за жыллёва-камунальныя паслугі. Гэта тэхнічнае абслугоўванне, бягучы рамонт (выдзелена асобным радком), капітальны рамонт, камунальныя паслугі, іншыя жыллёва-камунальныя паслугі, якія прадастаўляюцца ў адпаведнасці з заключанымі дагаворамі.

— Бягучы рамонт — гэта жыллёва-камунальная паслуга па прадухіленні інтэнсіўнага зносу, аднаўленне спраўнасці, ліквідацыя пашкоджанняў канструктыўных элементаў інжынерных сістэм, — растлумачыла журналістам старшыня Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі па жыллёвай палітыцы, будаўніцтве, гандлі і прыватызацыі Галіна ПАЛЯНСКАЯ, — Тэхнічнае абслугоўванне — гэта жыллёва-камунальная паслуга па падтрыманні нармальнага стану дома. Мы вырашылі падзяліць іх, каб людзям было зразумела, за што бяруцца грошы.

У новым Жыллёвым кодэксе прапісана такая норма — абавязковае пералічэнне альбо ў плацёжцы, альбо ў дадатку да яе выкананых у доме работ за месяц. Бо зараз людзі не ведаюць, куды ідуць грошы, якія яны адлічваюць у выглядзе квартплаты, і якія работы былі праведзены ў іх доме. Між тым, гэта будзе цікава даведацца любому жыльцу, упэўнена Г. Палянская.

Яшчэ адно новаўвядзенне: праект Жыллёвага кодэкса абавязвае загадзя інфармаваць грамадзян аб правядзенні работ па капітальным рамонце жылога дома. Спісы жылых дамоў, якія падлягаюць капітальнаму рамонту, будуць зацвярджацца і публікавацца ў СМІ да 1 лютага.

— Цяпер на заканадаўчым узроўні прапісана, што складаць графік работ на бягучы год і інфармаваць грамадзян неабходна загадзя, а таксама — абавязкова падпісваць з жыхарамі дагавор на аказанне паслуг па капрамонце, у якім будуць распісаны дзеянні арганізацый, якія робяць капрамонт, тэрміны заканчэння работ і іншае, — заявіў на прэс-канферэнцыі начальнік упраўлення жыллёвай гаспадаркі Мінжылкамгаса Эдмунд Грышкевіч. — Юрыдычнае

рэгуляванне гэтых пытанняў дасць магчымасць больш дакладна арганізаваць правядзенне капітальнага рамонту жылога фонду, а жыльцам — магчымасць абараняць свае правы ў судзе, калі пункты дагавора не выконваюцца. Таксама праектам дакумента вызначаны падставы, згодна з якімі неабходна правядзенне капрамонту дома.

**** паводле інфармацыі газеты "Звязда"***

СТРАНА БУМАЖЕК

Данила МЕСТИЧ

Случайно попалось на глаза следующее сообщение. В Правительстве Беларуси действует рабочая группа по дебюрократизации деятельности государственных органов и организаций. Тут же сформулирован вывод — в белорусском Правительстве начали борьбу с бюрократами. У кого как, но у меня практически сразу возникли ассоциации, типа, «пчёлы против мёда». Ну где вы видели, чтобы бюрократы успешно боролись с бюрократами?

О чрезмерном количестве чиновников в стране говорят и повторяют уже сколько лет. Поток бесполезного документооборота ограничивают такими же бесполезными инструкциями. Не осталось надежд даже на пресловутое «одно окно», дорога к которому, как оказалось, ведёт через семь дверей. А теперь вот специальную рабочую группу по дебюрократизации в Правительстве создали.

Только вот наши министры и без того задыхаются под валом всяческих и всевозможных документов. Заявляю это не голословно, а с примерами. Думается, что не все знают о том, что когда работники райисполкома получают служебное жильё, то разрешение на это даёт Совет Министров. Впрочем, если поразмыслить, ничего сверхъестественного в этом нет, всё-таки речь идёт о госслужащих. Так, в 2008 году Постановлением Совмина два зама Гришанова получили квартиры в Климовичах по улице 50 лет СССР. По ходатайству облисполкома Правительство утвердило выделение служебного жилья из государственного жилищного фонда для К.М. Бараули и В.Т. Пугачёва.

Но тут, по крайней мере, можно попробовать понять, почему Совет Министров отвлекался на решение квартирного вопроса, а не передоверил его хотя бы облисполкому. А вот в другом случае понять это совершенно невозможно. Совсем недавно было принято Постановление Правительства №322 от 11 апреля 2012 года. Согласно данному Постановлению смогли получить служебные жилые помещения несколько работников «Подсобного хозяйства» Климовичского ликеро-водочного завода. Совмин дал добро на заселение слесаря, ветфельдшера, оператора по доращиванию крупного рогатого скота, тракториста и оператора машинного доения. Вот она реальность страны бумажек, хотя нам говорят — рабочая группа, «одно окно», начали борьбу с бюрократами. Но пока на правительственном уровне утверждается выделение жилья слесарям и трактористам, бюрократы будут править бал в нашей стране.

БЕЗ РЭЦЭПТУ МОЖНА БУДЗЕ НАБЫЦЬ БОЛЬШ ЗА 60% ЛЕКАЎ

Міністэрства аховы здароўя Беларусі з 1 ліпеня робіць больш жорсткімі правілы продажу лекаў, аднак пералік прэпаратаў, дазволеных да вольнага продажу, пашыраны параўнальна з першапачатковымі прапановамі.

Радыё Свабода праінфармавала аб тым, што паведаміў журналістам міністр аховы здароўя Васіль Жарко: «Не будзе водпуску ўсіх лекавых сродкаў грамадзянам толькі па рэцэптах, як гэта падавалася ў прэсе. З 1 ліпеня Міністэрства аховы здароўя проста зробіць больш жорсткім кантроль за водпускам медпрэпаратаў з мэтай іх рацыянальнага прымянення і недапушчэння небяспечных наступстваў ад самалячэння», — сказаў Жарко.

Зараз у Беларусі зарэгістравана больш за 5 тысяч лекавых сродкаў. Міністр кажа: «З улікам практыкі, якая склалася, і экспертных заключэнняў мы сфармавалі новы пералік лекаў, дазволеных да свабоднага продажу, і 4 чэрвеня я падпісаў адпаведны загад. У гэты пералік уключана 3279 найменьняў — гэта 61,6% усіх лекавых сродкаў».

Па рэцэптах будуць адпускацца 1985 медпрэпаратаў, у тым ліку наркотыкі, псіхатропныя прэпараты, сродкі для лячэння эпілепсіі, інсуліны, гарманальныя прэпараты, анаболікі, некаторыя гіпертэнзіўныя сродкі, лекі ад анкалагічных захворванняў, а таксама антыбіётыкі 3-га, 4-га і пазнейшых пакаленняў.

Сродкі для лячэння сардэчна-сасудзістых захворванняў і антыгіпертэнзіўныя прэпараты, якія шырока прымяняюцца насельніцтвам, будуць прадавацца без рэцэпту. Гэта ж тычыцца простых антыбіётыкаў і некаторых супрацьзачаткавых сродкаў.

Пералік будзе штогод пераглядацца. Паводле міністра, выпісваць рэцэпты змогуць лекары як дзяржаўных, так і недзяржаўных медустаноў. Пры гэтым пацыенты атрымаюць права звяртацца па рэцэпты як да ўчастковага, так і да дзяжурнага лекара.

Васіль Жарко не лічыць, што ўзмацненне жорсткасці парадку водпуску лекаў прывядзе да росту чэргаў у паліклініках. Ён паабяцаў, што ў 2014 годзе чэргаў у паліклініках не будзе.

В КЛИМОВИЧСКОМ РАЙОНЕ ОБНАРУЖЕНЫ НЕЛЕГАЛЬНЫЕ ЯДОХИМИКАТЫ

Игнат ДЕБРУК, Ежедневник

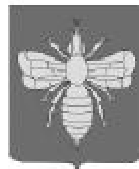
Партия бесхозных средств защиты растений общей стоимостью 764 млн рублей была обнаружена и изъята сотрудниками финансовой милиции и ГУБОП МВД Беларуси.

Как рассказали «Ежедневнику» начальник организационно-инспекторского отдела управления Департамента финансовых расследований Александр Шаройкин, при обследовании складских помещений ОАО «Климовичский комбинат хлебопродуктов» были обнаружены канистры и пластиковые бутылки с гербицидами в количестве 106 кг и активизатором для гербицидов в количестве 540 литров, на которые отсутствовали сопроводительные документы, подтверждающие законность их хранения.

«Проверяющим были представлены товарно-транспортные накладные на поступление ядохимикатов на ответственное хранение от общества с ограниченной ответственностью из г.Минска, которые впоследствии оказались фиктивными, а «фактический» собственник имущества от него отказался», — говорит Шаройкин.

Как полагают в финансовой милиции, гербициды поступили в республику нелегально и предназначались для оптовой продажи сельхозпроизводителям.

Судом Ленинского района Могилева 29 мая обнаруженные ядохимикаты были признаны бесхозными и обращены в доход государства.

НАПАРСТАЧНІКІ

Святлана КАЛІНКІНА, «Народная воля»

Нядаўна журналісты выявілі дзіўную рэч: беларускія цукеркі ў крамах Нью-Ёрка каштуюць значна танней, чым у мінскіх. Гэта пры тым, што іх трэба было давезці ажно праз акіян, заплаціць мытныя падаткі, разлічыцца з экспедытарамі, лагістамі, складамі і гэтак далей, і гэтак далей.

Як жа так? Чаму, да прыкладу, "Грыльяж у шакаладзе" гомельскага "Спартака" ў адным з самых дарагіх гарадоў свету каштуе 3 долары 99 цэнтаў (на нашы грошы 32 тысячы), а ў мінскім гіпермаркеце "Карона" гэткая ж каробка – 45.050 рублёў (5,6 долара). Што за клопат такі не пра свайго, а пра амерыканскага пакупніка, тым больш што заробкі ў амерыканцаў непараўнальна большыя за беларускія?.. Што гэта за эканамічныя законы такія, калі ажно ў Амерыку беларускай фабрыцы выгадна давезці цукеркі за 4 долары, а з Гомеля да Мінска — не.

Раней мы чулі, што цэны ў Беларусі растуць, бо расце курс долара. Такая сітуацыя не радасная, але зразумелая. Праўда, цяпер трэба, каб тыя, хто пры ўладзе, адваротнае тлумачылі: чаму павялічваюцца лічбы на цэнніках, нават калі курс долара пайшоў уніз?

Так, спецыялісты Белстата параўналі цэны ў снежні мінулага года, калі адзін долар каштаваў 8360 беларускіх рублёў, і ў красавіку, калі курс наблізіўся да 8000. Высветлілася, што цэны жылі па сваіх законах. Даражэлі нават элементарныя лекі айчыннай вытворчасці. Звычайныя вітаміны ў снежні каштавалі 1740 рублёў, у красавіку — 2340, упакоўка антыбіётыкаў вырасла ў кошце з 2290 рублёў да 3300, нават бінт каштаваў у снежні 2990, а стаў 3680 рублёў. Ну няўжо для гэтага бінта сярод зімы знайшлі партыю баваўны новага ўраджаю?

Сказаць, што менавіта ў фармацыі склалася нейкая асаблівая сітуацыя, таму яе выпраўлялі ростам цэн, будзе няпраўдай. Бо даражэлі і айчынная мэбля, і веласіпеды, і газавыя пліты, і гадзіннікі... Ды амаль усё! Цяпер вось мяса — на 35%, хлеб і малако — на 10%. Можа, нам ужо зусім не есці, каб дзяржаве дагадзіць? Можа, перайсці на шчаўе? Дык не выключана, што ў адказ такія правілы збору таго шчаўя ўвядуць, так адрэгулююць, што ананасам трава падасца. Што-што, а гэта наша дзяржава ўмее!

Вось зараз з'явіліся на рынках першыя клубніцы. Беларускія — 60 тысяч за кілаграм, польскія — 30 тысяч. Паколькі яны вырошчваюцца ў паўднёва-заходніх раёнах, на мяжы з Польшчай, то, лічы, зямля адна і тая, клімат адзін і той, газ (у адрозненне ад Польшчы) мы купляем па цэнах, значна ніжэйшых за сусветныя, электраэнергія ў нас таннейшая, кошт угнаенняў меншы, заробкі і параўноўваць няма чаго... Дык чаму на выхадзе нашы раннія клубніцы па кошце значна перакрываюць польскія нават з улікам таго, што за польскія яшчэ мытныя зборы аплачаны? Гэта ж які "талент" трэба мець, каб так гаспадарыць!

Але пра "талент" выпусціць прадукцыю чым найдаражэй высокае начальства памоўчвае. Яны іншую адгаворку знайшлі. Дзіўную і ніяк не зразумелую эканамістам. Але нешта ж гаварыць трэба.

Ва ўсім свеце вытворцы на ўсялякія хітрыкі ідуць, каб зазваць пакупнікоў і прадаць свайго тавару як найболей. А нам цвердзяць, што трэба павышаць цэны, каб суседзі ўсё не павывозілі. Абсурд! Няхай суседзі вязуць, ядуць, носяць беларускае! Толькі радавацца гэтаму трэба, толькі марыць пра гэта. Тым больш што на самай справе гэта беларусаў дзівяць цэнамі крамы Беластока і ўкраінскія кірмашы. А калі ў нас увогуле нічога таннейшага, чым у суседзяў, не будзе, то яны і ездзіць сюды не будуць. Навошта?

На сённяшні дзень ёсць, праўда, некалькі катэгорый тавараў, на якія беларускія цэны сапраўды значна ніжэйшыя, чым у суседзяў. Напрыклад, гэта так званае "сацыяльнае малако". Толькі вось калі вы апошні раз яго бачылі ў нашых крамах?

Іншая сітуацыя з бензінам: ён на запраўках ёсць, і суседзяў па цэнах на паліва мы сапраўды не дагналі. Але ж бензін у нас і павінен быць дзешавейшым. Беларусь жа расійскую нафту без усялякіх экспартных падаткаў купляе, па "саюзнай ільгоце". Ды і заробкі мы не такія людзям плацім, як тая ж Польшча ці Літва. Дык як жа наш бензін можа каштаваць на іхнім узроўні, чаму мы рот на іхнія цэннікі разяваем? У нашых НПЗ бензін на выхадзе проста абавязаны быць больш танным. А калі выраўноўваць кошты, то спачатку трэба выраўняць зарплаты. А то заробкі мізэрна падымаюцца, а цэны — галопам.

Модны сёння плач пра катастрафічны вываз нашай прадукцыі, які патрабуе імгненнага адказу ростам цэн, гэта, па большасці, лухта. Бо адначасова з гэтым плачам былі адменены ўсе абмежаванні на вываз з краіны беларускіх тавараў (акрамя паліва), і, наадварот, захоўваюцца абмежаванні на ўвоз. Калі ў нас усё такое якаснае і таннае, то чаму ўлада так клапоціцца, каб, крый Божа, ніхто не ўвёз лішні кілаграм украінскіх цукерак, ці польскіх каўбас, ці літоўскіх сыроў і не падарваў тым самым бізнес беларускіх вытворцаў?.. Таму і клапоцяцца, што не вытрымлівае беларуская прадукцыя канкурэнцыі з суседзямі. Задорага яе нам прадаюць.

Шчыра кажучы, усе гэтыя маніпуляцыі з цэнамі — гэта ўвогуле не эканоміка. Гэта свядомая палітыка па здзіранні трох шкур са свайго народа, бо ніякі іншы падобнага рабіць з сабой не дазволіць. Куплялі б амерыканцы беларускія цукеркі па цэнах, вышэйшых за ўкраінскія ці расійскія? Не! І нават да продажу не прынялі б цукеркі з "задзёртымі цэнамі". А мы купляем. Бо ў нас іншага выйсця няма.

Такое адчуванне, што кіруюць беларускай сітуацыяй нейкія напарстачнікі. Ці так, ці гэтак, але ўсё роўна абдураць! І абавязкова пад словы пра клопат аб людзях, за які мы ўсе павінны быць вельмі ўдзячнымі. Толькі вельмі дорага беларусам гэты "клопат" абыходзіцца.

ДВОРЯНИН И ПРЕДВОДИТЕЛЬ ДВОРЯНСТВА

Сергей АРЖАНЦЕВ

В фойе Климовичского райисполкома висят портреты нескольких руководителей района последнего времени. О каждом из них можно что-то вспомнить и рассказать, а их фамилии наверняка останутся в памяти климовчан. Но память может быть разной, поэтому судить о человеке нужно по его делам. Подтвердить бесспорность этой нестареющей истины мы хотим на примере жизни Николая Гюббенета, оставившего прочный след в истории дореволюционной Климовщины.

Николай Константинович фон Гюббенет родился 10 августа 1862 года в Харьковской губернии. Происходил из дворянского рода Гюббенетов. Несмотря на звучную иностранную фамилию был православным. В юношеские годы получил очень хорошее образование, учился в Александровском лицее (знаменитый Царскосельский лицей, открытый императором Александром I).

По окончании лицея в 1883 году поселился в своём имении Ярошовка Климовичского уезда. Занимался улучшением сельского хозяйства, затем открыл предприятие, выпускавшее кареты и экипажи. Это занятие было успешным, на предприятии трудилось до 40 рабочих. Позже молодой помещик устроился на службу в канцелярию Могилёвского дворянского депутатского собрания. Являлся почётным мировым судьёй Чериковского уезда, затем почётным мировым судьёй Климовичского уезда. В 1912 году произведён в действительные статские советники.

В 1898 году Николай Гюббенет был избран Климовичским уездным предводителем дворянства. Предводитель дворянства — значимая выборная должность в системе сословного самоуправления дворянства и одновременно в системе местного самоуправления царской России. Уездный предводитель дворянства выбирался уездным дворянским собранием и утверждался губернатором. Он председательствовал в уездном земском собрании, уездном училищном совете, уездном съезде и в ряде других местных органов.

Почётная должность дала Николаю Константиновичу право и возможность осуществить ряд важнейших нововведений. Он и ранее всячески способствовал развитию народного образования в уезде. Например, на его личные средства было построено несколько школ. Теперь же Николай Константинович решил взяться за открытие в Климовичах гимназии. С этой целью он предпринял меры по организации в 1907 году уездного Общества по распространению среднего образования, став его первым председателем. Благодаря этому в Климовичах открыли две гимназии — мужскую и женскую.

Помимо этого Гюббенет много занимался различной общественной деятельностью. Несколько лет был депутатом российского парламента — членом Государственный думы III созыва от Могилёвской губернии. В Думе состоял членом комиссий: по местному самоуправлению, по запросам, по народному образованию. В

1908 году стал членом совета Всероссийского национального союза, с 1909-го состоял секретарём совета.

После Октябрьской революции 1917 года был арестован большевиками, сидел под арестом в Петропавловской крепости. Обстоятельства помогли ему спастись от большевистского террора. Николай Гюббенет смог бежать из Советской России, эмигрировал в Латвию. Умер 9 марта 1931 года в возрасте 68 лет. Похоронен в Риге на Покровском кладбище.

ГОСУДАРСТВЕННЫЕ РАЙОНКИ ПРОШЛИСЬ ПО СТОРОННИКАМ БОЙКОТА

Данила МЕСТИЧ

В конце мая и начале июня почти одновременно районные газеты Могилёвской области — климовичская «Родная Ніва», шкловская «Ударный фронт», круглянская «Сельская жизнь» — опубликовали статью «Напугать бойкотом», в которой критикуются сторонники бойкота предстоящих выборов в Палату представителей.

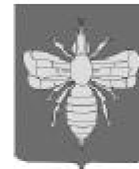
Статьи, подписанные Андреем Пылько и почти аналогичные по содержанию, появились в «Сельской жизни» 23 мая, в «Ударным фронте» — 26 мая, в «Роднай Ніве» — 6 июня. В них содержится критика тех представителей демократического сообщества, которые высказываются за бойкот парламентских выборов.

В частности, А. Пылько пишет: «Всё то, что предлагает сейчас оппозиция — это точно не бойкот. Это всего лишь манипуляция понятиями для оправдания своего бессилия. Непонятно другое: зачем хитрить, пускать кому-то пыль в глаза, прятаться за придуманными формулировками. Хотите вы участвовать в выборах, так и скажите, что вам это выгодно, нужно для собственного пиара и что вы втайне надеетесь, что вам выпишут мандат в Администрации Президента».

Понятно, что статьи с нападками на представителей де-

мократического сообщества и сторонников бойкота парламентских выборов не могли случайно появиться в государственных газетах. Можно также с уверенностью предположить, что автор, синхронно публикующийся сразу в нескольких районах, это не местный житель, а какой-нибудь ретивый идеолог областного масштаба. Поэтому мы с полным правом можем тоже спросить у красноречивого господина Пылько: «зачем хитрить, пускать кому-то пыль в глаза, прятаться за придуманными формулировками?».

СВАЕ КАШТОЎНАСЦІ ЗАХАВАЕМ САМІ

Алесь ЛАПО

Хутка будзе пяць год як існуе Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў Рэспублікі Беларусь. Ён быў зацверджаны 21 чэрвеня 2007 г. і на той час уключаў 4787 помнікаў археалогіі, архітэктуры, гісторыі, мастацтва, паркавых комплексаў, кніг і музейных калекцый. Сёння лічба наблізілася да 5000, аднак новых пазіцый за гэты час у Клімавіцкага раёна не з'явілася.

Тым не менш працэдура далучэння матэрыяльнага аб'екта або нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў добра прапісана і да яе можа спрычыніцца як юрыдычная, так і фізічная асоба. Для гэтага трэба ў пісьмовай форме падаць прапанову ў Міністэрства культуры і даць неабходнае абгрунтаванне, якое змяшчала б:

1 звесткі аб месцазнаходжанні аб'екта, якому плануецца надаць статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

2 апісанне і мастацкую ацэнку аб'екта для вызначэння крытэрыяў надання статуса;

3 гістарычныя звесткі аб характары, аблічччы, яго ўплыве на развіццё рэгіёна або рэспублікі;

4звесткі аб аўтары або прыналежнасці знакамітай выдатнай асобе, аб перыядзе стварэння гэтага аб'екта, яго ўладальніках і іншае;

На сённяшні момант у Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцяў у Клімавіцкага раёна налічваецца 8 пазіцый — і гэта самы высокі паказчык у рэгіёне.

раёны	колькасць каштоўнасцяў у Спісе	каштоўнасці рэспубліканскага значэння	каштоўнасці рэгіянальнага значэння
Клімавіцкі	8		8
Крычаўскі	5	1	4
Хоцімскі	4		4
Чэрыкаўскі	3	1	2
Касцюковіцкі	2		2
Краснапольскі	2		2

5 копію з генеральнага плана з прывязкай аб'екта да мясцовасці (для нерухомых аб'ектаў);

фотаздымкі аб'екта 10х15 см;

6 звесткі аб уласніку (уладальніку) аб'екта.

Такая прапанова пераходзіць на разгляд Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры, якая ў трыццацідзённы тэрмін яе разгледзіць і ў выпадку станоўчага рашэння перадасць на зацвярджэнне Савету Міністраў.

Палову клімавіцкіх помнікаў складаюць цэрквы, з іх дзве дзейныя – Свята-Міхайлаўская царква ў горадзе і Свята-Пакроўская царква ў Мілаславічах і дзве блізкія да аварыйнага стану – у Лазовіцы і Дубравіцы. Таксама ў Дзяржаўны спіс уключаны будынак Раённага краязнаўчага музея і тры брацкія магілы часоў Другой сусветнай вайны. Аднак гэта далёка не поўны пералік каштоўных аб'ектаў, якімі павінен ганарыцца кожны клімаўчанін. Узгадаем парк сярэдзіны XIX ст., які займае цэнтральнае месца ў гарадской планіроўцы, будынак рэдакцыі раённай газеты, які стаіць як лічыцца на падмурку дамініканскага кляштара, і будынак канца XIX ст. на перакрыжаванні вуліц Савецкай і Ленінскай. І гэта далёка не поўны пералік аб'ектаў, вартых узгадвання ў Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцяў, да далучэння ў які можа спрычыніцца кожны з нас!

У ВНУ БЕЛАРУСІ ЎВЯДУЦЬ СКАРОЧАНЫ ТЭРМІН НАВУЧАННЯ

Анастасія Янушэўская, БелаПАН

Больш як на 230 спецыяльнасцях у вышэйшых навучальных установах Беларусі ўвядуць скарочаны тэрмін навучання — 4–4,5 года. Як паведамляе афіцыйны сайт Міністэрства адукацыі, гэта прадугледжана загадам № 389 «Аб пераходзе на дыферэнцыяваныя тэрміны атрымання вышэйшай адукацыі I ступені».

Большасць ВНУ пяройдуць на скарочаны тэрмін навучання ў 2013/2014 годзе, але на некаторыя спецыяльнасці гэта новаўвядзенне распаўсюдзіцца ўжо з наступнага навучальнага года. Так, у 2012/2013 годзе павінен адбыцца пераход на чатырохгадовы тэрмін навучання на спецыяльнасцях «дзяржаўнае кіраванне і права», «дзяржаўнае кіраванне і эканоміка», «кіраванне інфармацыйнымі рэсурсамі».

З 2013/2014 года па чатырохгадовым тэрміне навучання пачнуць рыхтаваць філосафаў, тэолагаў, псіхолагаў, журналістаў, правазнаўцаў, эканамістаў, эколагаў, мытнікаў, спецыялістаў па камп'ютарнай бяспецы, літаратурных рэдактараў, сацыёлагаў і палітолагаў, а таксама судовых экспертаў, спецыялістаў для падраздзяленняў органаў пагранічнай службы, ракетных войскаў і артылерыі.

Чатырохгадовы тэрмін навучання таксама зацверджаны для шэрагу тэхнічных спецыяльнасцяў — «нанатэхналогіі і нанаматэрыялы ў электроніцы», «штучны інтэлект», «квантавыя інфармацыйныя сістэмы», «інфарматыка і тэхналогіі праграмавання».

Для шэрагу тэхнічных спецыяльнасцяў зацверджаны тэрмін навучання 4,5 года. За гэты тэрмін будуць рыхтаваць спецыялістаў па матэрыяльна-тэхнічным забеспячэнні аграпрамысловага комплексу, меліярацыі, лесаінжынернай справе.

Мяркуецца, што большасць студэнтаў будуць атрымліваць вышэйшую адукацыю за 4–4,5 года. Далей магчыма паступленне ў двухгадовую магістратуру. Зараз Мінадукацыі разам з навучальна-метадычнымі аб'яднаннямі ВНУ распрацоўваюць навучальныя планы і праграмы магістратуры, арыентаваныя на практыку.

«ПРОАНАЛИЗИРОВАЛ, ЧТО ИМЕЕТ БЕЛАРУСЬ ДЛЯ СТРОИТЕЛЬСТВА АТОМНОЙ СТАНЦИИ. НЕ НАШЁЛ НИЧЕГО»

Алина Таряник, «Салідарнасць»

«Салідарнасць» (www.gazetaby.com) побывала на встрече с доктором технических наук, профессором Георгием Лепиным, проработавшим с 1986 по 1992 год на аварийном энергоблоке ЧАЭС и исследующим проблемы атомной энергетики. Представляем 10 доводов академика по поводу необходимости строительства Островецкой АЭС.

1) «Ни одна атомная электростанция не имеет положительного баланса. Ни одна из них ещё не окупилась, поскольку производство электроэнергии очень дорогое. Вся эта затея неразумна до предела».

2) «Почему не модернизируют белорусские теплоэлектростанции? Ведь технология парогазового цикла позволяет произвести больше энергии, чем станция, строительство которой затевают. Переход на парогазовый цикл — дешевле, сделать это можно быстро (год-два), а затраты, как минимум, в пять раз меньше».

3) «Куда мы будем продавать полученную на АЭС энергию? На Запад? Очень сомневаюсь. В Калининграде россияне планируют построить атомную электростанцию, вот они и будут торговать. Мы на этот рынок не пролезем. А для того, чтобы транспортировать электроэнергию, нужно строить электросети. Они обойдутся не намного дешевле, чем атомная станция».

4) «Когда начинают говорить, что производства выбрасывают углекислый газ, создают парниковый эффект, я считаю, что это жульничество. Этот вариант придумали ядерщики, которые пытались на международном уровне добиться признания, что атомные станции самые чистые, потому что не выбрасывают углекислый газ. Американские учёные доказали, что для того, чтобы функционировала АЭС, нужно иметь минимум десяток производств, которые бы готовили топливо и перерабатывали отходы АЭС. Сегодня по количеству выброса углекислого газа на киловатт вырабатываемой энергии атомные станции практически сравнялись с тепловыми».

5) «Электроэнергия, полученная на АЭС, самая дешёвая? Расходы на АЭС — огромные, а цена почему-то низкая… Зато есть дотации, АЭС освобождаются от налогов. Если подсчитать все затраты, то стоимость энергии, вырабатываемой АЭС — 18 центов/ кВт•ч, а полученной на ТЭС — 3- 3,5 цента».

6) «Хоть технология будущей белорусской атомной электростанции известна, на неё накручивают какие-то новые системы безопасности. Получается замкнутый круг: накручивают новые системы безопасности — и система усложняется, вероятность сбоев увеличивается. А с атомными станциями бывают «чудеса». Известны два случая, когда АЭС внезапно остановились. Оказалось, что оператор просто поговорил по мобильному телефону — этот сигнал был как-то воспринят станцией, и произошло отключение».

7) «Из отработанного топлива возможно сделать бомбу. Есть бомба «чистая», для которой нужно обогащать топливо — очень сложная операция, которую мало кто в мире умеет делать. «Грязную» бомбу сделать намного легче. Это обычная бомба из пороха, а вокруг неё — много отработанного топлива. Когда заряд взрывается, радиоактивные отходы разбрасываются на огромную территорию. Территория становится непригодной для жизни. Это хуже обычной ядерной бомбы».

8) «Энергетическая независимость, это как жить в семье и быть независимыми от родителей. Государства могут быть независимыми? Каждое государство обладает какой-то особенностью: что-то имеет, чего-то не имеет. Что имеет — продает, чего не имеет — должно покупать. Беларуси это тоже касается.

Мы хотим кроме газа получить другие виды топлива. А у кого мы будем покупать топливо для АЭС? У России. Реактор у кого собираемся купить? У России. Строить будет Россия. Да мы себя завяжем долгами — потом не отвяжемся. Когда используется обычное топливо, мы можем махнуть рукой и начать закупать у кого-то другого. А если речь заходит об атомном, нужно знать: оно делается для конкретного реактора. Выходит, зависимость мы только усиливаем. Энергетическая независимость может быть в случае строительства ветрогенераторов и получения солнечной энергии».

9) «Я попробовал проанализировать, что имеет Беларусь, чтобы построить атомную станцию. Не нашёл ничего. Есть ли у нас кадры проектировщиков таких объектов? Нет. Кадры строителей (объект несравнимо сложней всего, что строится в Беларуси)? Тоже нет. Эксплуатационники? Средства? Беларусь уже в таких долгах, что дальше некуда. Территория? В том месте, где хотят построить АЭС, в 1909 году было землетрясение, значит там ненадёжная часть земной коры».

10) «Когда-то в Беларуси проводили соцопрос, и за строительство АЭС было только 7 %. Откуда вдруг взялась такая поддержка сейчас? Такого просто не может быть в стране, узнавшей, что такое катастрофа на атомной станции. Недавно и в России проводился опрос — там тоже только 6-7% высказались в поддержку строительства реакторов».

Более детально ознакомиться с позицией физика-ядерщика можно, прочитав книгу «Атомная энергетика — «мирный» убийца», написанную Георгием Лепиным совместно с инженером-электромехаником и академиком Международной академии экологии Иваном Смоляром. Более подробную информацию о распространении книги можно узнать по электронному адресу: LEPIN@TUT.BY

10 000 ЭЛЕКТРОННЫХ БЕЛАРУСКІХ ВЫДАННЯЎ У АДНЫМ МЕСЦЫ.

Кнігі, аўдыё кнігі, газеты, аўдыё і відэа – усё гэта можна знайсці ў беларускай Інтэрнэт-бібліятэцы Kamunikat.org (www.kamunikat.org).

Існуючы з 2000 года партал арыентаваны, у асноўным, на збор незалежных беларускіх выданняў, што з'яўляюцца вельмі нізкім тыражом. Ёсць і гістарычныя выданні: кнігі, газеты і часопісы, выдадзеныя ў Беларусі і ў эміграцыі.

Большая частка публікацый выстаўлена ў электронным выглядзе ўпершыню. Вы знойдзеце не толькі класікаў беларускай літаратуры, але і авангард.

Унікальнасцю гэтай калекцыі з'яўляецца тое, што за апошнія тры гады яна была ўзбагацілася поўны зборам беларускай эмграцыйнай прэсы пасляваеннага перыяд і беларускіх незалежных газет з пачатку 90-х XX стагоддзя.

Асобнай часткай бібліятэкі з'яўляюцца асабістыя старонкі беларускіх аўтараў, чые кнігі знаходзяцца ў нашай бібліятэцы (http://kamunikat.org/bielaruskija_autary.html) і раздзел "Што новага" (http://kamunikat.org/naviny.html), які дае магчымасць знаёміцца з навінкамі беларускага выдавецкага рынку.

Да гэтага часу на сайце сабрана больш за 10 000 беларускіх публікацыяў — кніжак, газетаў, часопісаў, audio- і video-файляў, а яе рэсурсы ўвесь час пашыраюцца. Дарэчы, у раздзеле Перыёдыка размешчаны нумары "Клімавіцкай Інфа-Панарамы".

Бібліятэка карысная для студэнтаў і выкладчыкаў, вучняў і даследчыкаў. Бібліятэка спрыяе распаўсюду беларускай літаратуры, сягаючы ў самыя аддаленыя кропкі свету. Штодзённа бібліятэку адчыняюць ад 1500 да 2000 разоў.

Праект "Беларуская інтэрнэт бібліятэка Kamunikat.org", які рэалізуе Беларускае гістарычнае таварыства, на працягу некалькіх гадоў мае фінансавую падтрымку Міністэрства замежных спраў Польшчы ў рамках праграмы «Польская дапамога".

Беражыце лес – чытайце кнігі на Kamunikat.org! ;)

ФАКТЫ ПРО БЕЛОРУССКИХ ЖЕНЩИН

По данным Представительства ООН в Беларуси

* В среднем белорусские женщины живут практически столько же (76,4 года), сколько армянские (76,7 лет). И тем, и другим есть к чему стремиться — продолжительность жизни жительниц Японии равна приблизительно 86,44 года.

* Белорусские женщины выходят на пенсию в 55 лет. В то время как в большинстве европейских стран мужчины и женщины становятся пенсионерами лишь в 65.

* В Беларуси женщин-долгожителей в шесть раз больше, чем мужчин.

* Белоруски стали приблизительно в 5 раз реже делать аборты: 35 967 абортов (включая мини-аборты) в 2009 году против 193 280 случаев в 1995 году.

* В Беларуси всего лишь одна женщина-министр. Это Марианна Щеткина, министр труда и социальной защиты РБ.

* В мае 2010 года в Беларуси появились первые женщины-полковники. Ларисе Бабушкиной и Марине Перевертовой присвоено воинское звание "полковник медицинской службы".

* В Беларуси увеличивается число женщин-военослужащих. Если в 2005 году их количество составляло менее 4 тысяч, то в 2010 году уже почти 4,5 тысячи, или более 8% от общей численности армии.

* Впервые в Беларуси женщина-пилот получит офицерские погоны. Наталья Малашенко - первая и единственная курсантка авиационного факультета Военной Академии. Для сравнения в настоящий момент в России работают уже 13 женщин-пилотов. А в США - таких женщин около 2 тысяч.

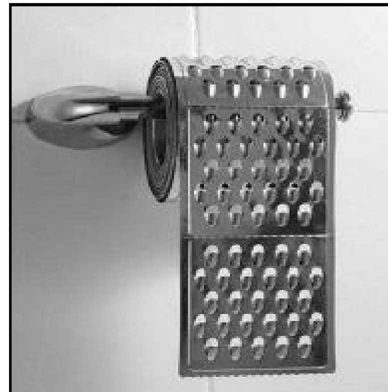
* В Беларуси средняя зарплата женщин на 20% ниже, чем мужчин.

* Белорусские женщины образованнее мужчин. Среди работающих женщин 55% имеют высшее и среднее специальное образование, среди мужчин — лишь 38%.

* У белорусского предпринимательства женское лицо. В Беларуси среди индивидуальных предпринимателей 63% составляют женщины и только 37% мужчины.

* Во время переписи населения в 2009 году 79,5% белорусских женщин отвечая на вопросы анкетирования «указали всё, как есть»; 5,2% «скрыли пару мелочей», а 1,7 % часть важных сведений утаили.

МИНУТКА ЮМОРА

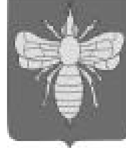

Приходит мужик в райисполком. Заходит в кабинет к чиновнику, а у того на столе табличка: "Не курить" и "Взяток не беру". Мужик: — Я хочу получить одну квартирку в собственность, но прав на нее никаких не имею. Посоветуйте, пожалуйста, как мне быть. Чиновник убирает со стола табличку "Не курить" и говорит: — А давайте-ка мы с вами для начала закурим...

Замужняя дочь в гостях у своей мамы. Дочь: — Знаешь, мне приходится быть очень осторожной во время секса, чтобы не забеременеть. Мать: — Ты же говорила, что твой муж принимает противозачаточные пилюли? Дочь: — Вот именно поэтому!!!

Два мужика встречаются: — Слышал, ты женился... — Да, и жена у меня классная! И на кухне, и в постели...— А как же она всё успевает? — Да я ей на кухне постелил...

У одной тётки муж всю жизнь занимался чёрной магией. Перед смертью он ей говорит: «Я завтра умру, но если я узнаю, что ты спишь после моей смерти с другим мужиком, то выкопаюсь из могилы, приду к тебе и задушу!» Умер. На следующий день его жена переспала со всеми, с кем успела. Её спрашивают: — Не боишься? Ведь он и правда выкопается и задушит! — Пускай копает! Я его пузом вниз похоронила!

КЛІМАВІЦКАЯ ІНФА-ПАНАРАМА

Клімавіцкі грамадска-палітычны бюлетэнь
Адказны за выпуск: Аржанцаў Сяргей Юр'евіч
Адрас: Клімавічы, вул. Леніна, д. 27а, кв.15.
Надрукавана на ўласным абсталяванні. Наклад 299 асобнікаў
Распаўсюджваецца бясплатна